

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 14. februārī^{*}

Apvienotās lietas T-376/05 un T-383/05

TEA-CEGOS, SA, Madride (Spānija),

Services techniques globaux (STG) SA, Brisele (Beļģija),

ko pārstāv Ž. Vandersandens [*G. Vandersanden*] un L. Levī [*L. Levi*], advokāti,

prasītāji lietā T-376/05,

GHK Consulting Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv M. Dittmers [*M. Dittmer*] un J. E. Svensons [*J.-E. Svensson*], advokāti,

prasītājs lietā T-383/05,

^{*} Tiesvedības valoda — franču.

pret

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv M. Vailderspins [*M. Wilderspin*] un Ž. Budo [*G. Boudot*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt, pirmkārt, Komisijas 2005. gada 12. oktobra lēmumus, ar kuriem tika noraidīti prasītāju piedāvājumi konkursa procedūrā ar nosaukumu “Europe-Aid/119860/C/SV/multi-Lot 7”, un, otrkārt, visus citus lēmumus, ko Komisija ir pieņēmusi šīs konkursa procedūras ietvaros pēc 2005. gada 12. oktobra lēmumiem.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. S. Papasavs [*S. S. Papasavvas*], sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 12. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Komisijas pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu ārējo darījumu ietvaros regulē IV sadaļas otrā nodaļa Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Finanšu regula”), kā arī III sadaļas otrā nodaļa Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas kārtība”).
- 2 Saskaņā ar Finanšu regulas 94. pantu, kura redakciju atkārtoti 2.3.3. punkts praktiskajos norādījumos līgumu slēgšanas procedūrām, ko finansē Eiropas Kopienu vispārējais budžets ārējo darījumu ietvaros (turpmāk tekstā — “Praktiskie norādījumi”):

“Līgumus nevar piešķirt kandidātiem vai pretendentiem, kas līguma piešķiršanas procedūras laikā:

- a) ir iesaistīti interešu konfliktā,

- b) ir vainojami sniegtās informācijas sagrozīšanā, kuru līgumslēdzēja iestāde pieprasa kā nosacījumu līdzdalībai līguma procedūrā, vai arī nesniedz šo informāciju.”

- 3) Saskaņā ar Īstenošanas kārtības 146. panta 3. punktu:

“Līdzdalības pieprasījumus un piedāvājumus, kas neatbilst visām būtiskajām prasībām, kuras norādītas konkursa uzaicinājuma apliecinajos dokumentos vai tajos ietvertajās īpašajās prasībās, atmet.

Tomēr novērtēšanas komisija noteiktā termiņā var prasīt kandidātiem vai pretendentiem, lai tie iesniedz papildu materiālus vai izskaidro iesniegtos apliecinājošos dokumentus saistībā ar izslēgšanas vai izvēles kritērijiem.”

- 4) 13. pants paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu, kas tika publicēts saistībā ar konkursu “EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7” par daudzpusējo ietvarlīgumu īstermiņa ekspertu pieņemšanai darbā, lai sniegtu tehnisko palīdzību trešām valstīm, kas saņem ārējo palīdzību (turpmāk tekstā — “konkurss”), paredzēja, ka fiziskās vai juridiskās personas (ieskaitot juridiskās personas, kas piedalās vienā juridiskā apvienībā) var iesniegt tikai vienu pieteikumu neatkarīgi no to dalības veida (kā individuāla juridiska vienība vai grupas vadītājs, vai pretendenta grupas partneris). Ja kāda fiziska vai juridiska persona (ieskaitot juridiskās personas, kas piedalās vienā juridiskā apvienībā) iesniedz vairāk nekā vienu pieteikumu, tad visi pretendenti, kuros piedalās šī persona (un juridiskās personas, kas piedalās vienā juridiskā apvienībā), tiks izslēgti.

- 5 Paziņojuma veidlapā, kas bija jāaizpilda pretendentiem vai kandidātiem, bija minēts viņu pienākums norādīt, vai viņi pieder “grupai vai tīklam”.
- 6 Instrukciju pretendentiem 14. pants precizēja, ka katrs izraudzītais pretendents tiks informēts rakstiski. Turklāt tas paredzēja, ka pirms ietvarlīguma parakstīšanas no līgumslēdzējas iestādes un izraudzītā pretendenta puses pretendentiem ir jāuzrāda papildu dokumenti, lai pierādītu to paziņojumu patiesumu. Ja kāds pretendents nevarētu uzrādīt pieprasītos dokumentus piecpadsmit kalendāro dienu laikā no paziņojuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai ja izrādītos, ka viņš ir sniedzis nepatiesu informāciju, tad bija paredzēts, ka šāda līguma slēgšanas tiesību piešķiršana būtu uzskatāma par spēkā neesošu. Šādā gadījumā līgumslēdzēja puse varēja piešķirt ietvarlīguma slēgšanas tiesības citam pretendentam vai atcelt konkursa procedūru.
- 7 Instrukciju pretendentiem 16. pants paredzēja, ka, ja pretendenti uzskata, ka viņus ir skārusi kļūda vai pārkāpums konkursa procedūrā, tad viņi var iesniegt sūdzību, un attiecīgajai iestādei ir pienākums atbildēt uz minēto sūdzību 90 dienu laikā.

Prāvas priekšvēsture

- 8 Komisija pasludināja konkursu, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu (OV 2004, S 132).

- 9 Konsorcijs *TEA-CEGOS* (turpmāk tekstā — “*TEA-CEGOS Consortium*”) izrādīja savu interesi piedalīties konkursā. *TEA-CEGOS, SA* tika izraudzīts par minētā konsorcijs grupas vadītāju, konsorcijam piedaloties konkursa procedūrā. *Services techniques globaux (STG) SA* arī ir *TEA-CEGOS Consortium* dalībnieks un sniedz tam pakalpojumus tehniskās un finanšu vadības jomā.
- 10 Pieteikumu iesniegšanas stadijā un saskaņā ar paziņojuma par paredzamo iepirkumu prasībām dažādi *TEA-CEGOS Consortium* dalībnieki sniedza paziņojumu, ka tie neatrodas nevienā no situācijām, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā minētajiem izslēgšanas iemesliem. 2004. gada 18. augustā *Danish Institute for Human Rights* (turpmāk tekstā — “*DIHR*”), *TEA-CEGOS Consortium* dalībnieks, iesniedza Komisijai dokumentu, kurā tas norādīja, ka *DIHR* ir sava valde, bet ka tas ietilpst lielākā organizācijā — *Danish Centre for International Studies and Human Rights* (turpmāk tekstā — “*Centre*”) — un ka tā partneris ir *Danish Institute for International Studies* (turpmāk tekstā — “*DIIS*”), kas ir izveidots saskaņā ar Dānijas 2002. gada 6. jūnija likumu, ar ko ir izveidots arī *Centre* un *DIHR*.
- 11 *GHK Consulting Ltd*, saskaņā ar Anglijas tiesībām izveidota sabiedrība, piedalās konsorcijā, kurā ietilpst dažādi dalībnieki (turpmāk tekstā — “*GHK Consortium*”), to skaitā ar *DIIS*. *GHK Consulting* caur savu nodaļu *GHK International Ltd* tika izvēlēts par *GHK Consortium* grupas vadītāju dalībai konkursa procedūrā. 2004. gada 29. septembrī, iesniedzot pieteikumu, *DIIS* paziņoja, ka tas neietilpst grupā vai tiklā.
- 12 Ar 2004. gada 17. decembra e-pasta vēstuli un 2004. gada 31. decembra vēstuli *TEA-CEGOS Consortium* tika uzaicināts piedalīties konkursā 7. daļai. *DIHR* šajā konkursa stadijā no jauna norādīja, ka tas ietilpst lielākā organizācijā *Centre*, kuras dalībnieks ir cits institūts — *DIIS*. *GHK Consortium* arī tika atļauts iesniegt piedāvājumu 7. daļai.

- 13 No 2005. gada 20. maija vēstulēm *TEA-CEGOS* un *GHK International* uzzināja, ka konsorciju, kuru dalībnieki tie bija, piedāvājumi tika akceptēti 7. daļai. Minētajās vēstulēs bija precizēts, ka līgumi tiks nosūtīti konsorcijiem parakstīšanai, ja tiks sniegti pierādījumi, ka tie neatrodas tādā situācijā, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā minētajiem izslēgšanas iemesliem. Prasītāji nosūtīja Komisijai dokumentus, kuri tām šķita svarīgi šajā sakarā.
- 14 2005. gada 22. jūnija faksā Komisija lūdza *TEA-CEGOS* izskaidrot saistību starp *DIHR* un *Centre*, kā arī tā iespējamo autonomiju no *Centre* un lūdza arī *GHK International* tai sniegt paskaidrojumus par *DIIS* juridisko statusu.
- 15 2005. gada 23. jūnijā *TEA-CEGOS Consortium* nosūtīja Komisijai *DIHR* vēstuli, kurā tas izskaidroja savu darbību. 2005. gada 24. jūnijā *GHK International* nosūtīja faksu Komisijai ar paskaidrojumiem par *DIIS*.
- 16 Atbildot uz jaunu Komisijas lūgumu, kas tika izteikts 2005. gada 27. jūnija telefona sarunā, lai iegūtu papildu informāciju, *TEA-CEGOS Consortium* tajā pašā dienā nosūtīja Komisijai kopiju no Dānijas 2002. gada 6. jūnija likuma par *Centre* izveidošanu kopā ar memorandu, kurā bija norādīti minētā likuma būtiskie elementi un saistība starp *Centre* un *DIHR*, kā arī *Centre* administrācijas vadītāja vēstuli.
- 17 2005. gada 14. jūlijā *TEA-CEGOS Consortium* Komisijai nosūtīja arī Dānijas Ārlietu ministrijas paziņojumu, kurā tā apliecināja, ka *DIHR* un *DIIS* ir *Centre* autonomas vienības.

- 18 2005. gada 18. jūlija vēstulēs (turpmāk tekstā — “2005. gada 18. jūlija lēmumi”) Komisija informēja *TEA-CEGOS Consortium* un *GHK Consortium*, ka tās lēmumi pieņemt attiecīgos piedāvājumus bija balstīti uz nepareizu informāciju, kas tai bija iesniegta konkursa procedūras laikā, un ka, ievērojot jaunās ziņas, to kandidatūras un piedāvājumi ir noraidīti.
- 19 2005. gada 22. un 25. jūlijā *TEA-CEGOS Consortium* norādīja Komisijai, ka *DIHR* un *DIIS* nav uzskatāmi par vienas juridiskās apvienības dalībniekiem paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta izpratnē, atgādinot, ka jau kopš konkursa procedūras sākuma tā bija norādījusi, ka *DIHR* pieder *Centre*. 2005. gada 27. jūlijā Komisija apstiprināja 22. jūlija vēstules saņemšanu, norādot, ka tās saturs tiks padziļināti izpētīts.
- 20 2005. gada 25. jūlijā *EuropeAid* vietnē publiskotais 7. daļai izvēlēto pretendentu saraksts tika grozīts, tajā neiekļaujot šos divus konsorcijs.
- 21 2005. gada 8. septembrī *TEA-CEGOS* un *STG* vērsās Komisijā, lai norādītu uz pretiesiskumu, kas, viņuprāt, bija pieļauts 2005. gada 18. jūlija lēmumos, aicinot pārskatīt šos lēmumus pēc iespējas īsākā laikā. 2005. gada 13. septembra vēstulē Komisija tiem norādīja, ka notiek šo lēmumu pārskatīšana un ka tā ir adresējusi *Centre* jautājumus un lūgusi to uzrādīt dokumentus, kas varētu pamatot sniegtās atbildes.
- 22 2005. gada 14. septembrī *TEA-CEGOS* un *STG* atkārtoja savu vēlēšanos saņemt ātru atbildi par Komisijas pēdējo nostāju. 2005. gada 21. septembrī Komisija, apņemoties

tos informēt visīsākajā laikā par pieņemto lēmumu, tiem norādīja, ka tā gaida no *Centre* dažas ziņas, kas vajadzīgas, lai lemtu par procedūras rezultātu.

- 23 2005. gada 23. septembra e-pastā un 2005. gada 26. septembra faksā *Centre* atbildēja uz Komisijas jautājumiem, tai nosūtot arī vairākus dokumentus, lai pamatotu savas atbildes. 2005. gada 26. septembrī *GHK International* nosūtīja Komisijai vēstuli, lai atbalstītu *Centre* sniegtās atbildes.
- 24 2005. gada 27. septembrī un 2005. gada 5. oktobrī *TEA-CEGOS* un *STG* nosūtīja Komisijai divas vēstules, kurās cita starpā bija norādīts šo divu institūtu neatkarīgais raksturs. Vēstulēs tās uzsvēra apstākli, ka vienīgie iemesli, kādēļ lēmumi par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu būtu atsaucami, ir minēti Instrukciju pretendentiem 14. pantā, kurā ir atsauce uz Praktisko norādījumu 2.3.3. punktu. Tie piebilda, ka *TEA-CEGOS Consortium* nav atbildīgs par jebkāda veida informācijas trūkumu un nav sniedzis nepareizu informāciju.
- 25 2005. gada 11. oktobrī *TEA-CEGOS* un *STG* vērsās pie Komisijas, lai uzzinātu, vai tā ir pieņēmusi galīgo nostāju par konkursa procedūru, aicinot neslēgt līgumus kopā ar lēmumiem par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko tā varētu pieņemt. Komisija tiem norādīja, ka tā ir gatava pieņemt lēmumu.
- 26 2005. gada 12. oktobra lēmumos Komisija informēja *TEA-CEGOS Consortium* un *GHK Consortium*, ka tā atstāj spēkā savus 2005. gada 18. jūlija lēmumus, un noraidīja minēto konsorciiju piedāvājumus (turpmāk tekstā — “apstrīdētie lēmumi”).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 27 Ar 2005. gada 13. oktobrī Pirmās instances tiesas kancelejā saņemto prasības pieteikumu *TEA-CEGOS* un *STG* iesniedza prasību lietā T-376/05.
- 28 Atsevišķā dokumentā, kas bija saņemts Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 14. oktobrī, *TEA-CEGOS* un *STG* iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lai panāktu šajā lietā apstrīdētā lēmuma un visu citu lēmumu, ko Komisija ir pieņēmusi šī konkursa ietvaros pēc minētā lēmuma, izpildes apturēšanu. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 14. oktobra rīkojumā Komisijai tika uzlikts pienākums apturēt konkursa “EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7” procedūru līdz galīgā rīkojuma pieņemšanai par pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Saistībā ar vienošanos starp lietas dalībniekiem 2005. gada 26. oktobrī, ievērojot pagaidu noregulējuma tiesneša piedāvāto izlīgumu, iepriekš minētais 2005. gada 14. oktobra rīkojums tika atcelts ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 13. decembra rīkojumu. Ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojumu *TEA-CEGOS* un *STG* pieteikums par pagaidu noregulējumu tika svītrots no Pirmās instances tiesas reģistra, neņemot par tiesāšanās izdevumiem.
- 29 Ar 2005. gada 20. oktobrī Pirmās instances tiesas kancelejā saņemto prasības pieteikumu *GHK Consulting* iesniedza prasību lietā T-383/05, lūdzot izskatīt lietu paātrinātā procesā, piemērojot Pirmās instances tiesas reglamenta 76.a pantu. 2005. gada 7. novembrī Komisija izteica piekrišanu šim lūgumam.
- 30 Atsevišķā dokumentā, kas bija saņemts Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 20. oktobrī, *GHK Consulting* iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lai panāktu, pirmkārt, šajā lietā apstrīdētā lēmuma un visu tam sekojošo lēmumu attiecībā uz citiem pretendentiem izpildes apturēšanu un, otrkārt, lai Pirmās

instances tiesa noteiktu pagaidu noregulējuma pasākumus minēto lēmumu seku apturēšanai. Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 16. decembrī iesniegtajā vēstulē *GHK Consulting* saskaņā ar Reglamenta 99. pantu informēja Pirmās instances tiesu, ka tā atsakās no lūguma par pagaidu noregulējumu. Ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojumu *GHK Consulting* pieteikums par pagaidu noregulējumu tika svītrots no Pirmās instances tiesas reģistra, neņemot par tiesāšanās izdevumiem.

- 31 Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 20. oktobrī iesniegtajā vēstulē *GHK Consulting* lūdza apvienot lietas T-376/05 un T-383/05. Komisija, kā arī *TEA-CEGOS* un *STG* attiecīgi 2005. gada 28. oktobrī un 2005. gada 8. novembrī norādīja, ka tiem nav iebildumu pret lietu apvienošanu.
- 32 Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 31. oktobrī iesniegtajā vēstulē *GHK Consulting* lūdza mainīt tiesvedības valodu uz franču valodu, paturot sev tiesības vajadzības gadījumā izmantot angļu valodu rakstveida un mutvārdu procedūras laikā. 2005. gada 7. novembrī Komisija norādīja, ka tai nav iebildumu pret piedāvāto valodu maiņu.
- 33 Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 3. novembrī iesniegtajā vēstulē *TEA-CEGOS*, *STG* un *GHK Consulting* lūdza tiem atļaut pievienot lietas materiāliem pamata prāvā dokumentus, ko Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs tiem pieprasīja pagaidu noregulējuma procesa sēdes laikā. 2005. gada 4. novembrī Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs apmierināja šo prasību ar nosacījumu, ka minētie dokumenti angļu valodā tiek nosūtīti Pirmās instances tiesas kancelejai līdz 2005. gada 1. decembrim.
- 34 2005. gada 8. novembrī Pirmās instances tiesas otrā palāta nolēma, pirmkārt, izskatīt lietu T-383/05 paātrinātā procesā un, otrkārt, mainīt tiesvedības valodu, kā to pieprasīja *GHK Consulting*.

35 Ar Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 10. novembra rīkojumu lietas T-376/05 un T-383/05 tika apvienotas mutvārdu procesam, rakstveida procesam un spriedumam.

36 Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 30. novembrī iesniegtajā vēstulē Komisija lūdza lietu T-376/05 izskatīt paātrinātā procesā, piemērojot Reglamenta 76.a pantu. 2005. gada 1. decembrī TEA-CEGOS un STG izteica piekrišanu šim lūgumam. 2005. gada 6. decembrī Pirmās instances tiesas otrā palāta nolēma izskatīt lietu T-376/05 paātrinātā procesā.

37 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu. 2006. gada 12. janvāra tiesas sēdē notika pušu paskaidrojumu un to atbilžu uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem noklausīšanās.

38 Prasītāji lūdz Pirmās instances tiesu:

- atcelt apstrīdētos lēmumus;
- atcelt visus citus lēmumus, ko Komisija ir pieņēmusi šīs konkursa procedūras ietvaros pēc apstrīdētajiem lēmumiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

39 Komisija lūdz Pirmās instances tiesu:

- noraidīt prasības;
- piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

40 Lietā T-376/05 prasītāji norāda četrus pamatus, kas pamato to prasību. Pirmajā pamatā prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu un Instrukciju pretendentiem 14. pantu. Otrajā pamatā prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī nav ievērojusi tiesiskās drošības principu, pēc prasītāju domām, pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu. Trešajā pamatā prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu un nav ievērojusi rūpības pienākumu. Visbeidzot, ceturtajā pamatā prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās palāvēības principu. Tā kā otrais pamats lielā mērā ietekmē risinājumu attiecībā uz citiem pamatiem, tad tas ir jāizskata vispirms.

41 Prasītājs lietā T-383/05 atsaucas uz vienu pamatu, kas izriet no paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanas pārkāpuma; šis pamats tiks analizēts arī iepriekš minētā otrā pamata izskatīšanas ietvaros.

Par otro pamatu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tiesiskās drošības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

⁴² *TEA-CEGOS* un *STG* uzsver, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants izslēdz “fiziskas vai juridiskas personas”, kuras iesniedz vairākus piedāvājumus tai pašai daļai, ieskaitot “juridiskās personas, kas piedalās vienā juridiskā apvienībā”. Tomēr ne Kopienas tiesības, ne konkursa ietvaros sniegtie dokumenti nepiedāvā nekādu definīciju jēdzienam “juridiska apvienība”. Nepastāvot šāda definīcijai, *GHK Consulting* uzskata, ka tāda piedāvājuma noraidīšana, kas paredzēta paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantā, var notikt tikai tad, ja uzņēmumi pieder vienai grupai, proti — tos kontrolē kopīgs mātes uzņēmums vai arī tie kontrolē viens otru. *GHK Consulting* norāda, ka šajā lietā *DIHR* un *DIIS* ir neatkarīgi, ka tiem katram ir savi statūti un savi īpaši mērķi, un *Centre* ir izveidots, lai atvieglotu šo abu institūtu vadību. Kopīga ir tikai to administratīvo dienestu vadība, jo tos vada *Centre*, kas saņem samaksu par šiem pakalpojumiem. Papildus *TEA-CEGOS* un *STG* norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemot vērā, ka katram institūtam ir savs atsevišķs īpašums.

⁴³ *TEA-CEGOS* un *STG* uzskata, ka Komisija ir mainījusi savu jēdziena “juridiska apvienība” interpretāciju, jo 2005. gada 18. jūlija lēmumos tā pirmo reizi paziņoja, ka neatkarības kritērijam vairs nav nozīmes un ka pietiek ar to, ka *DIHR* strukturāli ir daļa no *Centre*; šī pieeja tika apstiprināta apstrīdētajos lēmumos, tādējādi pārkāpjot tiesiskās drošības principu.

44 *TEA-CEGOS* un *STG* atgādina, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta mērķis ir izvairīties no interešu konfliktiem starp personām, kuras tieši vai netieši varētu vairākas reizes sacensties savā starpā attiecībā uz vienu iepirkumu un tādējādi atrasties konkurences stāvoklī attiecībā uz ietvarlīgumu vai vēlāk — speciāliem līgumiem. Līdz ar to, ja *DIHR* un *DIIS* nebūtu neatkarīgi no *Centre* un tiem būtu jāsaņem iepriekšēja *Centre* atļauja līguma noslēgšanai, tad starp tiem varētu rasties interešu konflikts. Šajā lietā *TEA-CEGOS* un *STG* uzskata, ka par katra uzņēmuma rīcību ir atbildīgs tikai konkrētais uzņēmums, nevis citi uzņēmumi, un līdz ar to *Centre* un abi institūti nevar veidot vienu ekonomisku vienību (Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. septembra spriedums lietā T-325/01 *Daimler-Chrysler/Komisija*, Krājums, II-3319. lpp., 218. un 219. punkts). Līdz ar to pretēji tam, kā tā ir rīkojusies šajā gadījumā, Komisijai nevajadzētu uzskatīt, ka šo abu institūtu piederība *Centre* rada šķērsli efektīvai konkurencei to starpā ietvarlīguma īstenošanā. Tā kā paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantā nav paredzēta interešu konflikta analīze, *TEA-CEGOS* un *STG* domā, ka šis pants ir jāuzskata par acīmredzami nesamērīgu un neatbilstošu izraudzītajam mērķim, proti — novērst interešu konfliktus pretendentu starpā.

45 Komisija atzīst jēdziena “juridiska apvienība” definīcijas trūkumu paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantā. Tomēr šis jēdziens ir vispārīgs, un tas ļauj ietvert dažādas situācijas, Komisijai veicot novērtējumu *in concreto*, lai lemtu par juridiskas apvienības pastāvēšanu. Tā atgādina, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants atkārtoti Finanšu regulas vispārīgāka rakstura normu, proti — minētās regulas 94. pantu, kas skaidri paredz to kandidātu izslēgšanu, kas ir iesaistīti interešu konfliktā. Šajā lietā Komisija norāda, ka abu institūtu piederība *Centre* apgrūtina efektīvu konkurenci to starpā, jo tiem ir līdzīgas izpētes jomas un to kompetences jomas var pārklāties. Turklāt 13. pants ir pietiekami skaidrs, aizliedzot piederību vienai juridiskai apvienībai, šādā veidā paredzot strukturālu kritēriju.

46 Attiecībā uz prasītāju apgalvojumiem par tiesiskās drošības principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu — Komisija uzskata, ka tie nav pamatoti.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 47 Pirmkārt, attiecībā uz iebildumu par pamatojuma neesamību ir jākonstatē, ka iemesli, kuru dēļ Komisija noraidīja prasītāju piedāvājumus, skaidri izriet no apstrīdēto lēmumu motīvu daļas.
- 48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu piemērojamība ir atkarīga no attiecīgā akta veida un tā pieņemšanas konteksta. Pamatojumā ir skaidri un nepārprotami jāparādās iestādes argumentācijai, lai, pirmkārt, ļautu ieinteresētajām personām uzzināt pieņemtā akta pamatojumu, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai lēmums ir labi pamatots, un, otrkārt, lai Kopienas Tiesa varētu pārbaudīt tā likumību (Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-350/88 *Delacre u.c./Komisija*, *Recueil*, I-395. lpp., 15. un 16. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa spriedums lietā T-217/01 *Forum des migrants/Komisija*, *Recueil*, II-1563. lpp., 68. punkts).
- 49 Šajā lietā apstrīdētajos lēmumos ir skaidri minēts, ka šo divu konsorciiju piedāvājumi pārkāpa paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu, jo *DIHR* un *DIIS* pieder vienai juridiskai apvienībai; apstākļi, kas Komisijai ļāva to secināt, cita starpā bija minēti šajos lēmumos. Turklāt ir jāuzsver, ka apstrīdētie lēmumi tika pieņemti pēc Komisijas veiktas padziļinātas izpētes, kas tika veikta pēc 2005. gada 18. jūlija lēmumiem, un noklausoties prasītājus. Līdz ar to prasītāji zināja par Komisijas jautājumiem par saistību starp šiem abiem institūtiem un *Centre*. Pastāvot šādiem apstākļiem, šis iebildums nav atbalstāms.
- 50 Otrkārt, attiecībā uz iebildumu par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas ir pieļauta apstrīdētajos lēmumos, ir jāatgādina, ka Komisijai ir plaša diskrecionārā vara attiecībā uz elementiem, kas ir jāņem vērā, lai pieņemtu lēmumu par publiskā

iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursa rezultātā, un ka Pirmās instances tiesai ir jāveic pārbaude tikai attiecībā uz procedūras noteikumu ievērošanu un pamatojumu, kā arī faktu materiālo precizitāti, acīmredzamas kļūdas vērtējumā neesamību un pilnvaru nepareizu izmantošanu (Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedums lietā T-145/98 *ADT Projekt/Komisija, Recueil*, II-387. lpp., 147. punkts, un 2002. gada 26. februāra spriedums lietā T-169/00 *Esedra/Komisija, Recueil*, II-609. lpp., 95. punkts).

- 51 Pirmās instances tiesa norāda, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants aizliedza vienas juridiskās apvienības uzņēmumiem piedalīties tajos pašos konkursos, piemēram — kā konsorcijs dalībniekiem, lai izvairītos no interešu konflikta un kropļotas konkurences starp pretendentiem. No šī aizlieguma izriet, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta ievērošana bija piedāvājuma derīguma priekšnosacījums, ievērojot, ka Komisijai ir plaša diskrecionārā vara, lai noteiktu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai konkursa rezultātā piemērojamo noteikumu saturu, kā arī īstenošanu. Līdz ar to pat tad, ja minētā panta pārkāpums tiktu konstatēts tikai konkursa procedūras vēlākā stadijā, tomēr šis pants ir piemērojams.

- 52 Ievērojot minētos apsvērumus, šajā lietā ir jānosaka, vai Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *DIIS* un *DIHR* pieder vienai juridiskajai apvienībai. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, nepastāvot tekstā vai judikatūrā noteiktai juridiskas apvienības definīcijai, kas noteiktu šādas apvienības kritērijus, Komisijai, lemjot par paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanas nosacījumu ievērošanu, bija pienākums veikt pārbaudi katrā atsevišķā gadījumā, ievērojot visus svarīgos apstākļus.

- 53 Līdz ar to, lai šajā lietā atzītu juridiskas apvienības pastāvēšanu, Komisijai vajadzēja noteikt, vai attiecīgie uzņēmumi bija strukturāli saistīti ar *Centre*, jo šis apstāklis var radīt interešu konflikta risku vai izkropļotu konkurenci starp pretendentiem, tomēr ievērojot, ka citi apstākļi, kā, piemēram — attiecīgo uzņēmumu neatkarības pakāpe,

ko puses kvalificē kā “funkcionālo kritēriju”, varētu palīdzēt strukturālās saiknes analīzei.

- 54 Šajā lietā no apstrīdētajiem lēmumiem izriet, ka Komisija ir konstatējusi, ka *DIIS* un *DIHR* juridiski bija *Centre* daļa un arī piederēja vienai un tai pašai struktūrai. Tā no Dānijas 2002. gada 6. jūnija likuma, kā arī no *Centre* statūtiem secināja, ka *DIIS* un *DIHR* nebija juridiski atšķirīgas vienības no *Centre*, un norādīja, ka *Centre* cita starpā nodrošināja šo abu institūtu kopīgu vadību, abiem institūtiem esot pārstāvētiem *Centre* valdē.
- 55 Pirmkārt, attiecībā uz institūtu strukturālo piederību *Centre* no lietas materiāliem, precīzāk — no *Centre* statūtu 1. nodaļas 2. apakšnodaļas, izriet, ka to veido divas autonomas vienības — *DIIS* un *DIHR*, abi institūti un *Centre* darbojas vienās telpās.
- 56 Attiecībā uz abu institūtu vadību, kā to Komisija ir norādījusi apstrīdētajos lēmumos, *Centre* statūtu 2. pants norāda, ka tas “nodrošina kopīgu vadību attiecībā uz finansēm, cilvēkresursiem, vadību, kopīgajiem dienestiem, kā arī šo abu institūtu kopīgo bibliotēku”. Tādējādi administratīvos pakalpojumus, tādus kā algu izmaksa un grāmatvedība, sniedza *Centre*, kas saņēma no abiem institūtiem īpašu samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem; *Centre* bija atbildīgs arī par institūtiem veikto maksājumu saņemšanu.
- 57 Turklāt, kā to arī ir norādījusi Komisija apstrīdētajos lēmumos, starp institūtiem un *Centre* vadību pastāv saistība, jo dažus valdes locekļus ieceļ *DIIS* un *DIHR* (Dānijas 2002. gada 6. jūnija likuma 5. nodaļas 3. apakšnodaļa). Līdz ar to šajā struktūras augstākajā līmenī var notikt viedokļu apmaiņa par šo abu institūtu komercstratē-

ģijām. Šo saistību pastiprina fakts, kas arī izriet no lietas materiāliem, ka *Centre* valde apspriež abu institūtu darbības prognozes.

58 No iepriekš minētā izriet, ka abi institūti strukturāli ir uzskatāmi par vienas juridiskās apvienības dalībniekiem. Līdz ar to Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu, jo šī strukturālā piederība ir pietiekama norāde par izkropļotas konkurences starp pretendentiem vai pat interešu konflikta risku. Turklāt ir jākonstatē, ka apstākļu, kas attiecas uz funkcionālo kritēriju, ņemšana vērā neapgāž Komisijas vērtējumu šajā sakarā.

59 Otrkārt, attiecībā uz funkcionālo kritēriju, proti — institūtu neatkarību no *Centre*, Pirmās instances tiesa norāda, ka institūtu finansiālo autonomiju relatīvi ierobežoja *Centre* ietekme. Kā tas izriet no lietas materiāliem, *DIIS* un *DIHR* daļēji finansē valsts līdzekļi, ko piešķir *Centre*, kam tie ir jāsadala, — 80 % *DIIS* un 20 % *DIHR*. Jo vairāk, *DIIS* statūtu 4. un 15. pants paredz, ka tas atrodas [*Centre*] pārziņā un ka “institūta kā [*Centre*] vienības atskaites kontrolē *Rigsrevisor*”. Līdzīgi — *DIHR* atskaites ir jāapstiprina *Centre* valdei.

60 Attiecībā uz institūtu autonomiju lēmumu pieņemšanā prasītāji uzsver faktu, ka institūtu valdes ir autonomas no *Centre*. Tomēr šis apgalvojums neatspēko konstatējumu, ka *DIIS* un *DIHR* pieder vienai juridiskai apvienībai, jo šāda piederība obligāti neizslēdz dažādu juridisko vienību, kas vienlaicīgi piedalās vienā apvienībā, autonomiju lēmumu pieņemšanā.

- 61 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka Komisija nav ņēmusi vērā faktu, ka institūtiem katram ir savs īpašums, Pirmās instances tiesa konstatē, ka prasītāji nav varējuši sniegt pierādījumus, kas varētu norādīt, ka Komisija apstrīdētajos lēmumos ir kļūdaini norādījusi, ka institūtu aktīvi pieder *Centre*. Turklāt apstāklis, ka Komisija varētu uzskatīt, ka šiem institūtiem nav juridiskās tiesībspējas, neveido acīmredzamu kļūdu novērtējumā, kas rada nepareizu paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanu. No vienas puses, ir jānorāda, ka apstrīdētie lēmumi nekādā veidā nav balstīti uz juridiskās tiesībspējas neesamību, jo šis apstāklis nekur nav minēts šajos lēmumos. No otras puses, kā to pietiekami juridiski pamatoti Komisija norāda savos dokumentos, pat ja institūtiem ir sava juridiskā tiesībspēja, tomēr *DIIS* un *DIHR* piederība *Centre* pamato paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanu.
- 62 Līdz ar to Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, galvenokārt balstoties uz strukturālo kritēriju. Apstāklis, ka tā sākumā pieprasīja informāciju par funkcionālo kritēriju, vēlāk ņemot vērā strukturālo kritēriju, nemaina šo konstatējumu, jo Komisija ir veikusi padziļinātu lietas apstākļu analīzi pirms paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanas.
- 63 Līdz ar to iebildums, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās drošības principu, izvēloties izmantot strukturālo kritēriju, nav pamatots. Turklāt paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta izslēgšana vēlākos konkursos neietekmē šīs lietas izskatīšanas rezultātu, jo akta tiesiskums ir jāvērtē, ievērojot faktiskos un juridiskos apstākļus, kas pastāvēja tā pieņemšanas dienā (Tiesas 1979. gada 7. februāra spriedums apvienotajās lietās 15/76 un 16/76 Francija/Komisija, *Recueil*, 321. lpp., 7. punkts, un 2001. gada 17. maija spriedums lietā C-449/98 P *IECC*/Komisija, *Recueil*, I-3875. lpp., 87. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums apvienotajās lietās T-177/94 un T-377/94 *Altmann* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2041. lpp., 119. punkts).

64 Attiecībā uz apgalvoto paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta nesamērīgo un neatbilstošo raksturu prasītāji tiesas sēdes laikā norādīja, ka paziņojuma 13. panta piemērošanas joma bija pārāk plaša, jo tajā varēja ietilpt situācijas, kad no strukturālas piederības nevarēja izrietēt nekāds interešu konflikts. Šajā sakarā ir jāuzskata, ka, ievērojot Komisijai piešķirto plašo diskrecionāro varu un nepieciešamību paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu savlaicīgi noteikt skaidrus un saprotamus noteikumus, Komisija nav acīmredzami pārkāpusi savas pilnvaras, lemjot par paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta saturu un to piemērojot prasītāju piedāvājumiem. Tā nav pārkāpusi šo pilnvaru robežas, paziņojuma 13. pantā paredzot, ka saistībā ar juridisku personu piederību vienai juridiskai apvienībai, tās tiek izslēgtas no konkursa.

65 Papildus Pirmās instances tiesa norāda, ka Tiesa 2005. gada 3. marta spriedumā apvienotajās lietās C-21/03 un C-34/03 *Fabricom* (Krājums, I-1559. lpp., 36. punkts) nosprieda, ka kandidāts vai pretendents nav automātiski izslēdzams no konkursa procedūras, nesniedzot tam iespēju izteikties par šādas izslēgšanas iemesliem.

66 Šajā lietā ir jākonstatē, ka, izmantojot savu plašo diskrecionāro varu, Komisija ļāva prasītājiem detalizēti un vairākkārtīgi izskaidrot saistību starp šiem abiem institūtiem un *Centre* pirms lēmuma pieņemšanas par abu institūtu piederību vienai juridiskajai apvienībai un paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta piemērošanu. Tādējādi galīgais lēmums izslēgt prasītājus no konkursa procedūras tika pieņemts tikai pēc tam, kad tiem tika sniegta iespēja paust to viedokli par saistību starp *DIIS* un *DIHR*. Līdz ar to Komisija automātiski nepiemēroja paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta noteikumus. Tāpēc šīs lietas apstākļi atšķiras no apstākļiem iepriekš minētajā lietā *Fabricom*. Līdz ar to prasītāju argumenti par paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta nesamērīgo vai neatbilstošo raksturu ir jānoraida.

- 67 No iepriekš minētā izriet, ka attiecībā uz *DIIS* un *DIHR* strukturālo piederību *Centre* Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav pārkāpusi tiesiskās drošības principu, uzskatot, ka abi institūti ir vienas juridiskās apvienības dalībnieki, un piemērojot paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu. Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida.

Par pirmo pamatu par paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta un Instrukciju pretendentiem 14. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 68 *TEA-CEGOS* un *STG* atgādina, ka saskaņā ar Instrukciju pretendentiem 14. pantu izraudzītais pretendents varēja parakstīt ietvarlīgumu, ja tas sniedza papildu dokumentus, lai pierādītu savu paziņojumu konkursa procedūras laikā pareizību. Līdz ar to lēmums par iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu varētu tikt atzīts par spēkā neesošu tikai tad, ja izraudzītais pretendents nevarētu sniegt minētos dokumentus vai sniegtu kļūdainu informāciju konkursa procedūras laikā.
- 69 Tie uzsver, ka šajā lietā *TEA-CEGOS Consortium* saskaņā ar lūgumu, kas izteikts 2005. gada 20. maija vēstulē (skat. iepriekš 13. punktu), nosūtīja pieprasītos dokumentus piecpadsmit kalendāro dienu laikā un nesniedza jebkādu nepareizu informāciju, jo *DIHR* piederība *Centre* tika norādīta tā pieteikumā. Līdz ar to *TEA-CEGOS* un *STG* norāda, ka pieprasītie pierādījumi tika sniegti pareizā veidā, ievērojot Instrukciju pretendentiem 14. pantu. Papildus *TEA-CEGOS* un *STG* uzskata, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants nav piemērojams pēc tam, kad ir pieņemts lēmums piešķirt līguma slēgšanas tiesības. Vienīgais iemesls, kādēļ lēmums par piešķiršanu varētu tikt atcelts, ir norādīts Instrukciju pretendentiem 14. pantā, kurā veikta atsauce uz Praktisko norādījumu 2.3.3. punktu.

70 Komisija apstrīd prasītāju argumentus. Tā uzskata, ka 2005. gada 20. maija vēstules nav pielīdzināmas lēmumiem, kas prasītājiem galīgi piešķir publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības, jo piešķiršana bija atkarīga no to dokumentu iesniegšanas, kas pierāda, ka prasītāji neatrodas situācijā, kas atbilst izslēgšanas iemesliem. Komisija uzskata, ka sniegtie dokumenti apliecina to, ka prasītāji nav ievērojuši paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

71 Ir jāuzsver, ka 2005. gada 20. maija lēmumos bija skaidri norādīts, ka ietvarlīguma parakstīšana ir atkarīga no prasītāju sniegtajiem piedāvājumiem, ka tie neatrodas nevienā no situācijām, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā paredzētajiem izslēgšanas iemesliem. Turklāt no Instrukciju pretendentiem 14. panta redakcijas izriet, ka kandidātiem bija jāpierāda savu paziņojumu patiesums. Līdz ar to līguma slēgšanas tiesību piešķiršana ir atkarīga no dokumentu iesniegšanas, kas var pierādīt piedāvājuma iesniegšanas laikā prasītāju sniegtās informācijas patiesumu, un no Komisijas pārbaudes, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants ir ievērots.

72 Kā jau tas tika norādīts iepriekš (51. punkts), no 13. panta ievērošanas ir atkarīgs visa piedāvājuma derīgums, un Komisija varēja piemērot šo pantu vēlākā procedūras stadijā, vismaz līdz pierādījumu pārbaudes brīdim, kas minēts iepriekšējā punktā. Līdz ar to prasītāju arguments, ka paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pants nav piemērojams pēc tam, kad ir pieņemts lēmums piešķirt līguma slēgšanas tiesības, nav pamatots.

73 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu par labas pārvaldības principa pārkāpšanu un rūpības pienākuma neievērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

74 *TEA-CEGOS* un *STG* atgādina, ka Komisija jau kopš kandidatūras pieteikšanas zināja par *DIHR* piederību *Centre*. Ja Komisijai bija jautājumi par *DIHR* piederību *Centre*, tad tai vajadzēja vērsties pie *TEA-CEGOS Consortium* konkursa procedūras laikā, bet nevis pēc tam, kad tā nolēma tam piešķirt tiesības slēgt līgumu. To nedarot, Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu. Tai bija jāatbild arī uz *TEA-CEGOS Consortium* 2005. gada 22. un 25. jūlija vēstulēm, ko tā ir veikusi tikai pēc *TEA-CEGOS* lūguma. Līdz ar to, viņuprāt, vajadzētu sodīt Komisiju par paviršību; par šādu attieksmi liecina dažādā informācija, kas sniegta tās interneta vietnē 7. daļai izvēlētajiem pretendentiem.

75 Komisija uzsver, ka, kaut arī *DIHR* norādīja pastāvošo saistību ar *DIIS*, tomēr *DIIS* šajā sakarā nesniedza paziņojumu. Līdz ar to informātikas sistēma, kas bija izveidota administratīvās procedūras ietvaros, nevarēja konstatēt iespējamu paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. panta pārkāpumu. Kad trešās personas brīdināja par saistību starp *DIHR* un *DIIS*, Komisija uz to reaģēja, uzdodot prasītājiem jautājumus šajā sakarā. Komisijai nav izsakāmi arī iebildumi par iespējamu rūpības pienākuma nepildīšanu. Turklāt Komisija norāda, ka tā ātri atbildēja uz prasītāju 2005. gada 22. un 25. jūlija lūgumiem — t.i., jau 27. jūlijā, tiem norādot, ka tā ņems vērā to piebildes un isākajā laikā sniegs tiem informāciju par paredzēto rīcību šajā sakarā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

⁷⁶ No judikatūras izriet, ka Kopienų tiesību sistēmas sniegto garantiju administratīvajā procesā vidū ir labas pārvaldības princips, ar kuru ir saistīts pienākums kompetentajai iestādei rūpīgi un objektīvi izskatīt visus atbilstošos lietas apstākļus (Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts; Pirmās instances tiesas 1992. gada 24. janvāra spriedums lietā T-44/90 *La Cinq*/Komisija, *Recueil*, II-1. lpp., 86. punkts, un 2002. gada 11. septembra spriedums lietā T-70/99 *Alpharma*/Padome, *Recueil*, II-3495. lpp., 182. punkts). Turklāt Komisijai ir pienākums katrā konkursa procedūras stadijā raudzīties, lai tiktu ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips un līdz ar to — vienlīdzīgas iespējas visiem pretendentiem (skat. šajā sakarā Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-496/99 P Komisija/*CAS Succhi di Frutta*, *Recueil*, I-3801. lpp., 108. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *ADT Projekt*/Komisija, 164. punkts).

⁷⁷ Šajā lietā Komisija 2005. gada 20. maijā prasītājiem norādīja, ka to piedāvājumi tika izvēlēti 7. daļai ar nosacījumu, ka prasītāji iesniedz dokumentus, kas pierāda, ka tie neatrodas nevienā no situācijām, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā paredzētajiem izslēgšanas iemesliem.

⁷⁸ Ir jākonstatē, ka pēc *TEA-CEGOS Consortium* kandidatūras pieteikuma *DIHR* norādīja savu piederību *Centre*, minot arī, ka viens no tā partneriem ir *DIIS*. Savukārt *DIIS* paziņoja, ka tas nepieder nevienai apvienībai vai tīklam. Pat ja *DIIS* patiešām uzskatītu, ka tas nepieder juridiskai apvienībai, tomēr, ievērojot paziņojuma veidlapā pieprasīto informāciju, tam būtu jānorāda Komisijai, ka tas uztur sakarus ar *Centre* un tādējādi ir iesaistīts tīklā, jo *Centre* statūti skaidri paredz, ka *DIIS* ir viena no tā vienībām.

- 79 Kaut arī *DIIS* paziņojums ir nepareizs, ir jānorāda, ka *GHK Consortium* iesniegtajā tehniskajā piedāvājumā bija norādīti dažādi konsorcijs dalībnieki un ka *DIIS* tur bija minēts trešajā vietā. Līdz ar to Komisija varēja pamanīt, ka *DIIS* paziņojums nebija precīzs. Tomēr apstāklis, ka Komisija ievēroja institūtu piederību *Centre* tikai procedūras vēlākā stadijā, nav ietekmes uz šīs lietas rezultātu, jo pat šajā procedūras stadijā *GHK Consortium* piedāvājumu vajadzēja izslēgt atbilstoši paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantam.
- 80 Katrā ziņā informācijas, kas bija iesniegta konkursa procedūras laikā, daudzveidība var izskaidrot to, ka Komisija ievēroja piederību *Centre* tikai tad, kad, ievērojot nosacījumus, tika izraudzīti abi piedāvājumi. Tikai šajā procedūras stadijā prasītājiem bija pienākums sniegt dokumentus, kas apliecina to sākotnējo paziņojumu patiesumu. No tā izriet, ka Komisija nav pārkāpusi labas pārvaldības principu, izskatot jautājumu par institūtu piederību *Centre* tikai pēc nosacītas *GHK Consortium* piedāvājuma pieņemšanas.
- 81 Attiecībā uz Komisijas vadīto konkursa procedūru ir jānorāda, ka 2005. gada 22. jūnijā tā lūdza *TEA-CEGOS* izskaidrot saistību starp *DIHR* un *Centre* un lūdza *GHK International* tai sniegt paskaidrojumus par *DIIS* juridisko statusu. Pēc *TEA-CEGOS* sniegtās informācijas pirms 2005. gada 18. jūlija lēmuma pieņemšanas Komisija 2005. gada 27. jūnijā tam lūdza sniegt papildu paskaidrojumus. Jo vairāk, no lietas apstākļiem izriet, ka no 2005. gada 18. jūlija līdz 12. oktobrim Komisija pastāvīgi sazinājās ar prasītājiem un tiem cita starpā norādīja, ka tā veic iesniegto dokumentu pārskatīšanu un īsākajā laikā tiem paziņos pieņemto beidzamo nostāju. Turklāt Komisija centās ātri atbildēt uz prasītāju lūgumiem, it īpaši informējot *TEA-CEGOS* advokātus par procedūras virzību 2005. gada 13. septembrī, kad tie 2005. gada 8. septembrī paziņoja savu vēlēšanos to uzzināt.

- 82 Runājot par pretrunīgo informāciju, kas bija norādīta *EuropeAid* interneta vietnē, ir jākonstatē, ka to pretendentu, kurus, ievērojot nosacījumus, bija izraudzījusies Komisija, nosaukumi bija minēti šajā interneta vietnē. Tas ir loģiski, ka tur bija minēti prasītāju nosaukumi, jo tikai tajā brīdī, kad tiem bija jāpierāda savu paziņojumu patiesums pēc 2005. gada 20. maija lēmumiem, *DIIS* un *DIHR* piederība *Centre* tika skaidri un nepārprotami atklāta. Līdzko tika pieņemti 2005. gada 18. jūlija lēmumi, prasītāju nosaukumi 2005. gada 25. jūlijā tika izņemti no attiecīgās interneta vietnes.
- 83 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu un nav ievērojusi rūpības pienākumu, tādējādi to iebildumi ir nepamatoti. Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu par apstrīdēto lēmumu atcelšanu ar atpakaļejošu spēku un tiesiskās palāvības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 84 *TEA-CEGOS* un *STG* uzskata, ka apstrīdētais lēmums atceļ 2005. gada 20. maija lēmumu, kurā liguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas *TEA-CEGOS Consortium*, kas patiesībā bija administratīvā akta atcelšana ar atpakaļejošu spēku. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, atceļot labvēlīgu administratīvo aktu ar atpakaļejošu spēku, ir jāievēro ļoti stingri nosacījumi (Tiesas 1978. gada 9. marta spriedums lietā 54/77 *Herpels/Komisija*, *Recueil*, 585. lpp., 38. punkts). Tie arī norāda, ka, kaut arī saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienų iestādēm ir atzītas tiesības atcelt aktu saprātīgā termiņā ar atpakaļejošu spēku, ja tās konstatē, ka pieņemtais akts juridiski ir prettiesisks, tomēr šīs tiesības ierobežo vajadzība ievērot akta adresāta tiesisko

paļāvību, kurš varēja paļauties uz akta tiesiskumu (Tiesas 1997. gada 17. aprīļa spriedums lietā C-90/95 P *de Compte/Parlaments, Recueil*, I-1999. lpp., 35. punkts).

85 *TEA-CEGOS* un *STG* norāda, ka šajā lietā sākotnējais lēmums nebija prettiesisks un līdz ar to tas nebija atceļams. Pat ja šis lēmums būtu prettiesisks, ko tie neuzskata, to varēja atsaukt, tikai ievērojot iepriekš minētajā judikatūrā paredzētos nosacījumus. Komisijas lūgums sniegt paskaidrojumus par saistību starp *DIHR* un *Centre* tika izteikts tikai 2005. gada 22. jūnijā, kaut arī tās rīcībā jau kopš 2004. gada oktobra bija *DIHR* paziņojums. Tikai gandrīz pēc diviem mēnešiem pēc 2005. gada 20. maija labvēlīgā lēmuma pieņemšanas tas tika atcelts. *TEA-CEGOS Consortium* arī centās atbildēt uz Komisijas jautājumiem, kas bija formulēti tās 2005. gada 22. jūnija faksā. Tomēr apstrīdētais lēmums balstījās uz pamatojumu, kas neatbilda šiem jautājumiem. Līdz ar to *TEA-CEGOS* un *STG* uzskata, ka tie varēja leģitīmi uzskatīt, ka Komisijas zināšanai sniegtā informācija netika apstrīdēta un uz tās pamata nevarēja tikt pieņemts lēmums, kas pārskatīja līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tādējādi tie uzskata, ka tie varēja paļauties uz 2005. gada 20. maija lēmuma tiesiskumu un pieprasīt tā saglabāšanu spēkā. Pastāvot šādiem apstākļiem, to tiesiskā paļāvība netika ievērota, kā arī tika pārkāpti nosacījumi, lai varētu atcelt administratīvu aktu.

86 Komisija uzsver, ka 2005. gada 20. maija vēstulēs bija norādīts, ka prasītāju kandidatūras tika izvēlētas ar nosacījumu, ka tās sniedz dokumentus, kas nepieciešami Instrukciju pretendentiem 14. panta piemērošanai. Tā uzskata, ka tāpēc minētās vēstules nebija lēmumi, bet gan tikai informācija par Komisijas nosacīto nolūku izvēlēties prasītāju piedāvājumus. Tā piebilst, ka, tā kā prasītāji nevarēja sniegt pierādījumus, ka abi institūti atbilst paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu 13. pantam, tad līguma slēgšanas tiesības tiem nekādi nevarēja tikt piešķirtas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

⁸⁷ Pirmkārt, ir jāatgādina, ka, atceļot labvēlīgu administratīvo aktu ar atpakaļejošu spēku, kopumā ir jāievēro ļoti stingri nosacījumi (iepriekš minētais spriedums lietā *Herpels/Komisija*, 38. punkts). Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kaut arī Kopienų iestādēm ir atzītas tiesības atcelt aktu saprātīgā termiņā ar atpakaļejošu spēku, ja tās konstatē, ka pieņemtais akts juridiski ir prettiesisks, tomēr šīs tiesības ierobežo vajadzība ievērot akta adresāta tiesisko palāvību, kurš varēja palauties uz akta tiesiskumu (Tiesas 1982. gada 3. marta spriedums lietā 14/81 *Alpha Steel/Komisija*, *Recueil*, 749. lpp., 10.–12. punkts; 1987. gada 26. februāra spriedums lietā 15/85 *Consortio Cooperative d'Abruzzo/Komisija*, *Recueil*, 1005. lpp., 12.–17. punkts; 1991. gada 20. jūnija spriedumi lietās C-248/89 *Cargill/Komisija*, *Recueil*, I-2987. lpp., 20. punkts, un C-365/89 *Cargill*, *Recueil*, I-3045. lpp., 18. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *de Compte/Parlaments*, 35. punkts).

⁸⁸ Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības atsaukties uz tiesisko palāvību, kas ir viens no Kopienų pamatprincipiem, attiecas uz visām privātpersonām, kuras atrodas tādā stāvoklī, no kura izriet, ka Kopienų administrācija, sniedzot tām precīzus solījumus, ir tām radījusi pamatotas cerības. Par šādiem solījumiem uzskata jebkādā veidā paziņotas precīzas, beznosacījuma un saskaņotas ziņas, ko snieguši pilnvaroti un uzticami avoti (Pirmās instances tiesas 1998. gada 21. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-66/96 un T-221/97 *Mellet/Tiesa*, *Recueil FP*, I-A-449. un II-1305. lpp., 104. un 107. punkts). Turpretī neviens nevar atsaukties uz šī principa pārkāpumu, ja nepastāv precīzi solījumi, ko tam sniegusi administrācija (Pirmās instances tiesas 2000. gada 18. janvāra spriedums lietā T-290/97 *Mehibas Dordtselaan/Komisija*, *Recueil*, II-15. lpp., 59. punkts, un 2003. gada 19. marta spriedums lietā T-273/01 *Innova Privat-Akademie/Komisija*, *Recueil*, II-1093. lpp., 26. punkts).

⁸⁹ Šajā lietā, vispirms runājot par prasītāju argumentiem par administratīva akta atcelšanu, ir jāatgādina, ka 2005. gada 20. maija lēmumi bija atkarīgi no nosacījumu

izpildes. 7. daļas ietvarlīguma parakstīšana, ko paredzēja apstrīdētie lēmumi, bija atkarīga no nosacījuma, ka prasītājiem ir jāsniedz pierādījumi, ka tie neatrodas nevienā no situācijām, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā minētajiem izslēgšanas iemesliem. Šādos apstākļos šķiet, ka līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršana prasītājiem neizriet no lēmuma par minēto tiesību piešķiršanu atcelšanas, bet gan no tā, ka prasītāji neatbilda nosacījumiem, no kuriem bija atkarīgs šāds lēmums. Līdz ar to prasītāju argumenti šajā sakarā nav pamatoti.

- 90 Visbeidzot, runājot par *TEA-CEGOS* un *STG* apgalvoto tiesiskās palāvības neievērošanu, 2005. gada 20. maija lēmumos nav minēti precīzi solījumi par to, ka ietvarlīgums tiks parakstīts jebkurā gadījumā, un līdz ar to tas nevarēja radīt prasītājiem pamatotas cerības šajā sakarā, jo tajos bija skaidri norādīts, ka ietvarlīgumu parakstīšana ir atkarīga no prasītāju sniegtajiem pierādījumiem, ka tie neatrodas nevienā no situācijām, kas atbilst Praktisko norādījumu 2.3.3. punktā minētajiem izslēgšanas iemesliem. No tā izriet, ka prasītāju minētie argumenti par tiesiskās palāvības neievērošanu ir nepamatoti.

- 91 Līdz ar to ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots. No tā izriet, ka šīs prasības ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 92 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas

dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums nav labvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot arī tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) prasības noraidīt;**
- 2) prasītāji atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot arī tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 14. februārī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung